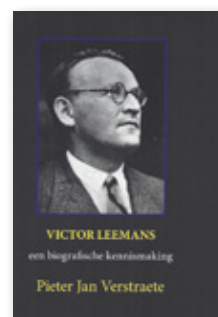

Pieter Jan Verstraete, *Victor Leemans: een biografische kennismaking*, Kortrijk, bij de auteur, 2016, 40 pp. (Altringerreeks, 6)

Victor Leemans (1901-1971) heeft een bewogen leven geleid. Voor de oorlog gold hij als een van de belangrijke ideologen van het Vlaams-nationalisme, o.m. als hoofdredacteur van *Jong Dietschland* en leider van Arbeidsorde, de vakorganisatie van het VNV. Hij was vooral goed

op de hoogte van de Duitse sociale wetenschappen en politieke filosofie. Tijdens de bezetting maakte hij een blitzcarrière en schopte het tot secretaris-generaal van economische zaken. Na de bevrijding werd er tegen hem een onderzoek gevoerd wegens politieke en economische collaboratie, maar hij werd buiten vervolging gesteld. Gesteund door werkgeversorganisaties voor wie hij tijdens de bezetting veel diensten had bewezen, bouwde hij na de oorlog een carrière uit in de CVP. Hij werd verkozen als senator en zetelde in het Europees Parlement waarvan hij in 1965 voorzitter werd.

Pieter Jan Verstraete compileert vrij oppervlakkig de grote lijnen van Leemans' levensgeschiedenis. Bij gebrek aan biografie is dat nuttig. Helaas herhaalt Verstraete

de mythe dat Leemans zou hebben verhinderd dat Staf De Clercq net voor diens overlijden een ‘anti-Duitse rede’ zou houden om te ‘breken met de collaboratie’ (p. 30). Van die redevoering noch van haar inhoud is ooit een spoor teruggevonden. De auteur zou zich beter afvragen waarom dergelijk mythe in het leven werd geroepen. Misschien om de collaboratie tot het bittere einde van het VNV in de schoenen te schuiven van iemand die een gerespecteerd Belgisch staatsburger is geworden? Veel analyse moet de lezer evenwel niet verwachten in deze brochure. Het lemma in de NEVB over Leemans van de hand van Dirk Luyten – dat overigens ontbreekt in de beknopte bibliografie – is op dat punt meer verhelderend.

[BRUNO DE WEVER]